

Cuprins

Porumbel / 5
Rătăcirii de dimineață / 6
Nimic, nu, nimic / 7
Ștergerea / 8
În pivniță / 9
În Luncă / 10
Cântec de petrecere / 12
Mierla, mierlele / 14
Noi,ăștia / 16
Poem fiscal / 17
Mai nou / 18
De fapt / 20
Poem fiscal / 22
Poem fiscal / 23
Al oricui / 24
Amintirea grijilor / 25
Neglijența de-a fi / 26
De lucru / 27
De lucru / 28
O cenușă / 29
Doze / 30
Din office book / 31
Însemnări primitive / 33
Îngreunat / 37
De lucru / 38
Se însera / 40
Lumina galbenă care nu aparține nimănui / 41
La patinoar / 42
Printre degete / 43

Tumul / 44
Dimineața, când nu există moarte / 45
Port / 47
Peștii-eclipsă / 48
Să ne gândim la Günther, zise Goethe, în Poezie și
adevăr / 50
Euforii / 51
Tumul / 53
O muzică malignă / 54
Romantă / 56
De cântat / 58
Nimănui / 59
Un mesaj misterios / 60
De lucru / 61
Adormind / 62
Lasă lumina rămâne / 64
O să-mi număr / 66
De pe creier / 67
M-am întors / 69
Firul / 71
Coda / 72

Îngreunat

În loc s-o beau îmi vărsasem pe picioare
zeama de pară nepieritoare
îngreunat de ani și de auzuri maculate
mă dedam la abuzuri sforăitoare
pe mulți dascăli îi uitasem
pe Gerry pe Pluto (ah și pe Pluto)
când iată-te

bine-ai venit, Sluto

să știi că m-ai deocheat
de-am vărsat toată lumina din sânge

de-amu oi tot plânge
și-oi chiui
între a fi și a fi

De lucru

Trebuia mers până hât departe
până la Pancevo
până la moarte ca să mai scoți un cuvânt

Fie el și urât – dar din bojoci
de-acolo de unde nu te mai saturi
să te mai joci de-a ceva de-a cevo

Începusem bine eram serios era mișto
țigănia din mine se cumintise îmi adusesem aminte
de replica no-i-șto dintr-un film rusesc
văzut în abise

Nu eu mă jucam
ele se jucau cu mine
niște rime pline de râme

Eram doar ce eram
o cârțiță pe miriște
trăgând pământ de sub cer
să se dărâme

Se însera

În tihnă murmurând printre experți gramaticali
plănuind o ieșire din bazinele pline
deasupra cărora ninge hărnicuț
cu creștetele clipocind preaalcaline

Doamne, o nuia, nu mai mult
eram. Poate un picuț
mai puțin.

Dar se însera nu adormeam nu
mai puteam trece granița
dintre tu și tu

Lumina galbenă care nu aparține nimănui

Cine știa cânta era mai senin
De-abia mai puteam ține ochii ochii deschiși
Mai înainte muzica într-o noapte ne storsese vița de
vie
Am visat să fiu un schior altruist n-am fost
Am dorit să fiu cancelarul îndrăgostit de eleva frunțașă
a cartierului general n-am fost
Închid ochii și sămânța înăcrită a preuimirii
face seara de nesuportat
Și iarba vânăță intră în iarba albă deja înpumată

La patinoar

Demența stă ca cloșca peste mine
Sunt puiul ei fricos ascultător viclean
Cu capul înclinat privesc c-un ochi spre ea
Ca spre o navă de carton
Ca spre un cer de vară stors de promisiuni dezvățuri
turpitudini
În timp ce ea tricotează un tricou pestriț
Asudă la subsuori
Eu înghit cartilaje de rechin
Ca să mai pot patina pe propriu-mi sânge